

تاریخ مطبوعات افغانستان

□ میر محمد عقوب مشعوف

اشاعه و تبلیغ و ترویج فرهنگ بدان مسامعی نموده. او اینچشم این ای در داخل دریا را شرکت شاعران و ادبیان محیطی و محلی و ادبی کشورهای مجاور ایران و هند ترتیب داد. درین که همین اینچشم مانند عمر شاه، زوڈنکر و کمنور بودا اوضاع و رویدادهای زمانه نیز در کوئانکردن عزم از اثرها و لذا این اینچشم هنگز تشویش از رشد موردنظر بهومند گردید، وقت گیرد، به معیوب امیزد و به قول مرحوم میر محمد صدیق فرنگی، «اثاری از این دوره داریم، جشنی تقلیدی دارد، برخی از شاعران گذشتگانی بر فرهنگ و داشت خراسان دارد و در تاریخ ادبیات این خود، مقام کوچک اما جایگاه شخصی دارد».

این دوره «ساعران و سوئندگانی» دارد که از آن جمله اند:

میرعلی محمد عازیز، میر هوتك افغان، عایشه دژانی و رضاقلی همای.
تیمورشاه دژانی خود نیز طبع شعر داشت، کتاب «تیمورشاه» که مشتمل بر حوالت دوران سلطنت وی است، توسط آقای خسروالدین قوچلاریان تحریر گردیده است که شاعری هم از تیمورشاه در آن درج است. بعد از وفات تیمورشاه، افغانستان نوبناد بین پسران غیر اسرائیلی و اسرائیلی تقسیم گردید که جز ویرانی، اقطان، روکد، اقتصادی، احتفاظ فرهنگی، فترت اجتماعی و لکامگی-ستگنگی فردی دیگر امراء نداشت. طبیعت این است که زمینه رشد و اشاعه فرهنگ در چنان شرایطی سراسعده و ناهمogen است و اگر هم اثناک در ذهن و اندیشه افراد شناس نموده، نه شکوفا می شدند و شدم نمود. به موازات چنگ داخلی و حاکمیت سیستم فودالی غیربرهري شد، سرکریت اداری در کار نسبوده که مددخواهیان مانند دریاران قدمی خراسان مدد و توصیف پیشه گیرند و موردن توییق و نقدت فرار گیرند و رشد یابند.

زمادگاری دوست محمد خان، دوره فترت فرهنگ
دوست محمد خان بعد از اغتشاش بنجاهالله پسران تیمورشاد، در سال ۱۸۴۲ م حکومت نیم بند ملی را جایگزین حکومت‌های محلی پسران تیمورشاد ساخت و هنگ آزادبخوانه را علیه انگلیس‌های هنجاور رهی کرد. او خود شخصی بی سواد بود. به ذوق در ادبیات

نگاهی گذرا به

□ میر محمد عقوب مشعوف

امحمد خان بادالی در سال ۱۷۴۷ م بر ایکنکه قدرت تکبیز و حکومت پیشید و جدید انسانس را بر شاهزاده اریانی کوئن و خراسان بزرگ پیشید نداشت. گرچه پایه های این دولت در سال ۱۷۰۸ م توسط میر ویوسونگ پیر ریزی گردیده بود، ولی احمد خان آن را استوار ساخت.

قرن هیجده میلادی دوران شورشگاهی و سلطنه جویی در تاریخ است. سلطنت احمد خان طبق مقتصیات زمانی و مکانی پاید به ممان توالت میگاشت. به این اساس، گرچه احمد خان خود شاعر و کتابخوان دارد، اما مجال کمتری برای اشاعه و گسترش ادب پافت و از موی دیگر حکومت این را نمیگذرد. این روز و نیزهای این را در دیگرین توجه جاذی به نهادهای هر فرهنگی از غنای تاریخی و انتخاب افرینش خود را باشد، توجه خوبیش را عالم‌گفته زیسته های اداری نمود. البته چهت پیشبرد امور اداری و حسابداری از تحصیل کردگان ایران زمینه فرمودند گردید، که میر محمود الحسینی و میر عبدالهادی لاری موسوی از بن رفیانند. میر محمود الحسینی در همه گروهات و حداثت در رکاب محمد خان بود و هر آنچه و با موقع میپرسست، به قید زمانی من گذاشت که «تاریخ احمدشاه» از خدمات ارزشمند این نویسنده است.

میر عبدالهادی موسوی لاری، «مشترک» تخلص می‌نمود و در وقت حمدشان بچشم نگاشته است:

از پیر وفات شاء، عشرت من جست
تاریخی تیکو از خرد با تأثید
از تلفع به من کرد جوابی که بگو
فرودوس ز مقدمش مزین گردید
عبداله خان بیگم هم از اراکین دولت احمد خان بوده که به دری و
شتو شعر می‌سروده است.

عصر تیمور شاہ

تیمورشاه در سال ۱۷۷۳ م بعد از وفات پدر پادشاه گردید و در سال ۱۷۹۲ م درگذشت. او برخلاف پدر شعردوست و ادبپرور خویش که جمیع تاثر، را صفت فتحات و تحکیم کشوری و لشکری می‌نمود، در

پیک گروه که با مخالفت غیرموقولانه اش و ائمه دین که هیچ جایگزینی برای عمل دولت امکان ندارد، من توانند مسادق خود به پیک دیکاتور بدل شو. بنابراین، مطابقات غیرموقول شویق شده توسط پیک گروه، فائد مردم در ولی عزیر (با غنوه خارجی) من تواند به عنوان یک تهدید کامل خودنمایی کند. در اینجا این وضعیت از نظر صوری ممکن است شاه را وارد را بازیان را منحل و حتی الامکان قانون اساسی را ملغی کند. اگر چنین چیزی اتفاق نماید، این «گاردهای سرخ» افغانستان در لیاس مصونیت پارلament در می آمدند و باران مطابقانه این شان باید بعضاً مسئول عمل شاه داشته من شدن. اگر تجزیه حاضر افغانستان در زمینه دموکراسی شکست بخورد، اختلالاً به خاطر فقدان روح دموکراتیک در امپریالیزم است، همچنین که به خاطر مقایلاتهای معمولی شان سودنده از جناب راست.

آموزش و ارتقایات فرازینه، یا گذشت افغانستان را که مورد نظر شاه و روشنگران بود، موجب شد سیاست‌های ایجاد ایمان افغان ملت تنها یک نمونه است. سایر سیاست‌های تزارگرانی، سلطنت اسلام، بخشی می‌گویند شمال غیر بشنوی برای تشکیل واحد خودگردان جدایی در پیش گیرد، در حالی که تأثیر جنوب تحت کنترل بشنویانها باقی خواهد ماند.

با گسترش سواد در میان گروه‌های غیر بشنویان، آنها غرور و اگاهی پیش از زبان و الگوهای فرهنگی خوش کسب کردند و چنین احساس من گشته که زمان طولانی را تحت کنترل بشنویانها بوده‌اند (تلگری که تا اندمازهای پیاپی است با برداشت غیر بشنویانها در پاکستان چیز تحقیق کنترل پنهانی‌هاست). بدین شکن، چنین گذگاری‌ها با مسئله گذین اموروزه در میان گروه‌های اقلیت در کشورهای توسعه یافته و بر حال توسعه شایع و مهتمم‌گردید، یعنی شنکل تزاوی در ایالات متحده مثلاً. احتمالاً جزوی ازین تمایل فرازینه می‌باشد. به نظر من، سد که روشنگری غالباً به دنیا با اوسادی نمی‌آید

سپاهیان صلح که حقوق‌های زیادی را دریافت می‌داشتند، همراه کرد. همچنین به گفته شعله جاوید، ایالات متحده برای فروش مسحولات مازاد به کشورهای در حال توسعه - چه آنها بخواهند با تغذیه این روابط خوشحال کرد کشاورزان امریکائی از سیاست دامینگیک استفاده می‌کند. تصویر از این شده از امریکا، یک تصویر مطلوب برای امریکایان تغذیه این روابط خوشحال کرد. این روابط شد که این برداشت من تواند توسط بخش وسیع و قابل احترام روشنگر دنیا در حال توسعه کوئنی، درست پذاشته شود.

یک هفتادنهمه هنری و طنز به نام ترجیمان نیز وجود دارد. کارتونهای آن، نیشدار و تند هستند و در سراسر شریه استفاده و مسیح از سخن دوهپوله که زبان فارسی در آن شهود است، اینجا می‌شود. ترجیمان شیوه یکی از شریعت مخالفت امیز و سنگین دست چپن و مطبوعات فرازگری دولت نیست. کارکرنی در ترجیمان، رای سهادت بحران و وضعیت دشوار روپارویی دولت را هنگام سین شعله جاوید بیان می‌کند. همچ یکی حاضر نمی‌شود کام نخست را بردارد (هر چند سرانجام وزارت اطلاعات و کلور چنین کرد) و کارتون چهارهای سهل‌السرفه وزیری عدلیه و اطلاعات وکلرها را در لیاس قوتال نشان می‌داد که توپی (شعله جاوید) را به هم باس می‌داند. یکی به دیگری می‌گفت: «شما باید گل بزنیدن» دیگری با پاسخ می‌داد: «نه، شما باید گل بزیدن» عدم ساخت چنین وضعیتی که در دوران جامعه خلیلی بی‌اک و مهاجم افغان وجود دارد، تنشاط و خنده را برای هنگام فراموش آورده و به طرف دقت و درست مجموعه‌ای را به تصویر گرفت که دولت خود را در آن پذشت.

ازداد چند مطبوعات بسان یک نهاد آموزشی نقش بازی کرد، در حالی که کارهای متداول دولت ادامه یافت. در این فصلت چیزی‌ها زیادی برای آموختن وجود دارد. همچنین قانونی در مورد پرسخورد بـ

پیشنهاد شده را دایمیاً مورد تهثیت و بسیار حرصمند قرار
می‌دانند. در جلسات علیعی، ولی‌جزوه و در کمیته‌های پارلمانی، به
طور روبارویی دشمنانه تبار دیگری می‌شوند. غالباً همین حملاتی در
دولت پیکاری و سنتی به دنبال داشت و هدف واقعی سخنرانی آزاد و
مطبوعات آزاد را نقض می‌کرد، به ویژه از آن جا که اتهام زندگان در قبال
اطهارات و خودگیری‌های خود، درست با غلط، مسئول نبودند. این امر
مانت انجام اعمال ضروری اجرایی می‌شد. بدین ترتیب، انشت تزهای
آزادی واقعی ایجاد می‌شد.

سوزلانه سانسور در وزارت اطلاعات و کلورو-گلکوگامی به
شنان دادن حساسیت سنتی تعلیم داشتند. برخی دوست داشتند که
تفربی نام نشریات آزاد را تعطیل کنند، اما جرات داشتند که اولین
حرکت را بدونه حمایت از اقامت‌الاتر مثل وزیر یا کابینه انجام
دهند. غالباً از اول جزوی تقاضا می‌شد که بر مسئله انتشار یا الغوی
نشرهای افرادی از اول جزوی تقاضا می‌شد که بر مسئله انتشار یا الغوی
نشرهای افرادی باشد. شرایط خارجی که وارد کشور می‌شدند،
گلکوگامی سانسور می‌شدند، هر چند این نادر بود. سانسورهای افزایشی و
شدید دولت، یک مقاله شعری اکوتور می‌بود (۲۷ جولای تا ۲ آگوست
۱۹۶۸) را برید که در آن توجه به رکود جاری اتفاقی و اجرای نسبتاً
صعیف جمهی قاتوئی در خواست شده بود و همچنین گفته بود که برخی
در افغانستان پیش‌بینی می‌کنند که سلطنت ممکن است برای سدت

از: انگار به مدیریت فیض محمد انگار (جناب محافظه کار)؛ وطن به مسؤولیت غلام محمد غفار و علی محمد خان خروش (جناب معنده و مبانه روز)؛ ندای خلق به سرپرستی داکتر عبدالرحمن محمودی و عبدالحیدیم بازار (جناب تندرو و متقد)؛ جریده «لسان» به سرپرستی گل پاچا الفت و در کار اینها، نیلاس، آینه و انوم، در سال ۱۹۵۱ تمد این جراید توقف و مسوولان و هیویان آن زندانی شدند.

بالآخر قانون مطبوعات در زمان صادرات داکتر محمد بوف تدوین گردید که در ترتیب آن میر غلام محمد غفار تویزندنه آزاد بخواه و گل پاچا الفت و در کار اینها، نیلاس، آینه و انوم، در سال ۱۹۵۱ تمد این جراید توقف و مسوولان و هیویان آن زندانی شدند.

قانون مطبوعات در زمان صادرات داکتر محمد بوف بالآخر گذشتند که در ترتیب آن میر غلام محمد غفار تویزندنه آزاد بخواه و گل پاچا الفت و در کار اینها، نیلاس، آینه و انوم، در سال ۱۹۵۱ تمد این جراید توقف و مسوولان و هیویان آن زندانی شدند.

محمد حامد میر موندوال اولین صدراعظم افغانستان بود که تفکر و اندیشه و شکلکلات سیاسی داشت و خواهان تغییرات بنیادی و اساسی در افغانستان بود. چون بعد از حادثه سوم عقرب و سقوط حکومت داکتر محمد بوف در سال ۱۹۴۶ م از دست اینها بود، وی مصائب پوهنتون کابل دچاری و استعمال تمهوده با ایلساں در کتابخانه پوهنتون به عرا نشست و عین تین ناشران روزه در به مصلحتن اسرائیل نشست.

میر موندوال در زمان جمهوریت سراجدار دارد و به تغییر و تحریک سران حزب خلق و پژم که در دستگاه دولت نفوذ نموده بودند، در زندان اعدام گردید. در زمان صادرات میر موندوال، جراید ملی و سیاسی اشارة یافتند و اخراج سیاسی امکان امکان فعلیت آن را بفت و میر موندوال در زمان جمهوریت سراجدار دارد و به مصلحتن اسرائیل نشست.

در سال ۱۹۴۷ م میر موندوال در زمان جمهوریت سراجدار دارد و به شریعه و قوانین اسلامی که خود کن از عیاران خام و مرشد نادیده بود، روزنامه حبیب الله افغانی را در حکومت داری و اداره سیاسی اشارة یافتند، قبل از رسیدن به قدرت، روزنامه «اصلاح» را در چونی به میریت نصراحت خان نشتر می ساخت و بعد از رسیدن گرفتند. زمام امور، آن را به همان منوال اداهند داد.

در زمان زمامداری نادر خان (جنگن این کابل) شکلکل گردید و مجله «کابل» و «اصلاح» کابل در سال ۱۹۳۱ م از طبع پیرون آمدند. در همین دوره، روزنامه اپسیس «دانی گردید». روزنامه، جراید و مجلات دوره نادر خان را می توان به شرح ذیر نام بر:

بیدار در مزار شریف در سال ۱۹۲۱ م و به شکل هفتهوار انتشار یافته است.

طیلوع افغان: در قندهار در سال ۱۹۲۱ م به سرپرست عبدالعزیز خان و بعد عبدالعزیز خان حبیب نشتر گردیده است.

بر علاوه جراید دولتی، در سال ۱۹۲۶ م اولین جریده ملی و انتقادی به نام اپسیس به میریت غلام معنده خان اینس منتشر شد و جریده افغان به سرپرست پایانده محمد خان فرخت تویزنده در میریت تویزنده آزاد بخواه و سراج الاحسان، در سال ۱۹۰۵ م منتشر شد که مدیریت آن را شایق اجرازه نشر کسب نمودند. شعراء و نویسندهان این دوره عبارتند از فاری عبداله قاری، حاجی اسماعیل سیاه «گوزک هزوی»، شایق حمال، شایق هزوی، خلیل الله خلیلی، میرزا سلطان محمد هزوی «جوادی»، غلام رسول نیکزاد هزوی، عبدالحق نیکزاد هزوی، میر محمد عمر آزاد، محمد عالم غاصن و...

در دو زمان افغانی های مردمی سال ۱۹۲۹ م و حاکمیت حبیب الله کلکانی که خود کن از عیاران خام و مرشد نادیده بود، روزنامه حبیب الله افغانی را میریت پیرهان این کنکنی انتشار نمودند. شیرهای اجتماعی افغان، دکور فم و غیرت الاسلام والایمان نیز نشست.

در سال ۱۹۴۷ م اولین قانون اساسی افغانستان، تحسیلات ابتدایی را اجباری و مجانی قرار داد؛ در کابل ایسیه های امان، دشنه، غازی و رشیدیه استقبال را تأسیس کرد و مکانی در رشته های محماری، رسانی، انسن، صنایع، تجارت، نگارخان و روزاع اسماں گلخانه، در ولایات بیز رشیدیه هرآیه، دشنه، قندهار، رشیدیه و قندهار را جهت توافق و تعامل کشور سر شدند.

را به دست گرفت، او چون تبلیغات را در حکومت داری و اداره سیاسی پا اهمیت می داشت، قبل از رسیدن به قدرت، روزنامه «اصلاح» را در چونی به میریت نصراحت خان نشتر می ساخت و بعد از رسیدن گرفتند. زمام امور، آن را به همان منوال اداهند داد.

در زمان زمامداری نادر خان (جنگن این کابل) شکلکل گردید و مجله «کابل» و «اصلاح» کابل در سال ۱۹۳۱ م از طبع پیرون آمدند. در همین دوره، روزنامه اپسیس «دانی گردید». روزنامه، جراید و مجلات

دوره نادر خان را می توان به شرح ذیر نام بر:

روزنامه اتحاد شرقی، اتفاق اسلام، روزنامه بیدار، روزنامه اتحاد از خان آباد، روزنامه طلوع افغان، اپسیس، روزنامه اصلاح، روزنامه هیواد به زنان پشتو، مجله آیینه عرقان، مجله صحیه از وزارت صحت عاله

روزنامه، روزنامه اپسیس «دانی گردید». روزنامه، جراید و مجلات

روزنامه اتحاد شرقی، اتفاق اسلام، روزنامه بیدار، روزنامه اتحاد از خان آباد، روزنامه طلوع افغان، اپسیس، روزنامه اصلاح، روزنامه هیواد به زنان پشتو، مجله آیینه عرقان، مجله صحیه از وزارت صحت عاله

هرات ۱۳۱۰ م. ه.ش.، مجله اتفاق از رسایل یانک ۱۳۱۱ م. ه.ش.، مجله ۱۳۱۱ م. ه.ش.، مجله سالیانه هرات، مجله ح- ب از حری

پوهنتون و مجله اردو از وزارت دفاع

در ابتدای سلطنت محمد افهش راه و صادرات محمد هشام خان جلوه قابل توجهی در ساخه مطبوعات دید، نهی شود. مطبوعات از اند و ملی که در زمان حکومت امان الله منتشر می شدند، حلف شدند و جایشان را یک تعداد مجلات در ساحات و وزارت خانه گرفت که خواننده نداشت.

در سال ۱۹۳۸ م ریاست مستقل مطبوعات تأسیس گردید و در زمان هفتهوار

جهة ملی / عبدالرؤوف اخلاق / اخلاق / ۱۹۶۸ / هفتهوار

در سال ۱۹۵۰ م زمان صادرات شاه محمود خان، در مجلس شورا قانون مطبوعات به تصویب رسید و تعداد محدودی جراید غیردولتی اجرازه انتشار یافتند. در این دوره که شروع دموکراسی در افغانستان است،

حسن آزادی مطبوعات، سلقات میسیان نیز در کابل و ولایات هسته گذاری گردید که به نام جوانان بیدار معرفه شدند.

جراید غیردولتشی ای که در این برهه از زمان انتشار می یافتند، عبارتند

سیاسی مبدل گشت.

امیر شود را سراج العلل و الدین خواند و سرای اشاعه و پخش و گشتن فرهنگ و ادب دست به تأسیس مطبوعه ای به نام «عنایت» در کابل زد در دوران او، اولین نهضت آزادیخواهی و روشنگری به نام «انجمن سراج الاخبار» به امر امیر و اعضا عبدالعزیز خان، شهزاده عبدالرزاق دری، سردار مهدی خان مشرف، کامیل خان شر، نائی پلیسی، متوره غوری، سعادالدین پوسیده، میان عبدالباقی مجذدی و مصفع بدشی، دو کتاب معروف این دوره یکی اکبر نامه تأثیر حمید کشمیری است که در توصیف سردار محمد اکبر توشه شده و دیگر مقطوعه ای است از غلام محمد غلامی که تنها این کتابه از غلام محمد غلامی که تنها این کتابه از غلام محمد غلامی حایز اعمیت است نه شعری و ادبی.

امیر شیرعلی خان در سال ۱۸۶۱ م، بعد از منازعه با پادشاه، بار

دود به قدرت رسید و دست به یک سلسه اصلاحات داخلی و رویانی زد که از جمله تعلیم می دیدند. وی بهت رشد فرهنگی، بار اولین توسط «علمی نامه» تعلیم می دیدند. وی بهت رشد فرهنگی، بار اولین کتاب است که تاریخ سیاست افغانستان را از زمان امیر دوست محمد خان تا حبیب الله خان در پرورداد.

امیر امان الله خان در سال ۱۹۱۹ م به پادشاه رسید. او استقلال کشور را تأسیس و آزادی سیاسی را از ایجاد خواهان را جهت توافق و تعامل کشور سر

دست گرفت تا از کاروان توافق قرن بیست عقب تماند. وی در قالب ماده ۸۸ اولین قانون اساسی افغانستان، تحسیلات ابتدایی را اجباری و مجانی قرار داد؛ در کابل ایسیه های امان، دشنه، غازی و رشیدیه استقبال را تأسیس کرد و مکانی در رشته های محماری، رسانی، انسن، صنایع، تجارت، نگارخان و روزاع اسماں گلخانه، در ولایات بیز رشیدیه هرآیه، دشنه، قندهار، رشیدیه و قندهار را جهت تهدید در زمان دناد باد. وی بهت رشد فرهنگی که در این ساحه داشت، تیکشی از خود شان دناد باد. همچنان روزنامه های آزادیخواهان را جهت تهدید در زمان او

بهت رشدیه از لحظه اینی و فرهنگی به حالت خود و جمود یاق ماند و افرادی که هم دارای فقرت فرهنگی و فریحه شعری و ادبی بودند، نظر

به این کتابهای بزرگی که در این ساحه داشت، تیکشی از خود شان دناد باد. همچنان روزنامه های آزادیخواهان را تأسیس نمودند. او با

روزی، فرانسه و آلمان راهله گلخانه و فرهنگی برقرار کرد و همچنین اقدام به تأسیس کتابخانه ای در کابل نمود که در این سیان کتابخانی

خطبه به کتابخانه ملی که قبل از توسعه کتب اهدایی روزنگران ایجاد گردیده بود. اینا شد. در بهلوی سایر نظایمه های، ظانمانه مطبوعات وضع گردید و ۱۷ جریده ایجاد شدند.

امان افغان به میریت دیده ایجاد انتشار احمد نمودند. سراج اخبار در سال ۱۹۱۹ م منتشر شد.

سیرعلی خان است: «پادشاهان سخا افغانستان» به قلم میرزا

یعقوب علی مشتمل بر تاریخ خاندان سودوزی از دوست محمد خان تا عبدالزالیم خان و همه اثار سید جمال الدین به خصوص «تمثیل ایوان فی

تاریخ افغان» در این دوره طبع گردیده است. نویسندهان این دوره میرزا نادیده ایجاد ایوان فریده ایجاد شدند. «کلشن امارات» اثر نورمحمد توکلی که تاریخ سیاسی دوره امیر شیرعلی خان است: «پادشاهان سخا افغانستان» به قلم میرزا

یعقوب علی مشتمل بر تاریخ خاندان سودوزی از دوست محمد خان تا

عبدالزالیم خان و همه اثار سید جمال الدین به خصوص «تمثیل ایوان فی

تاریخ افغان» در این دوره طبع گردیده است. نویسندهان این دوره میرزا نادیده ایجاد ایوان فریده ایجاد شدند. سراج اخبار در سال ۱۹۱۹ م دوست محمد محسن شامل، میرزا محمدبنی و اصل، سردار

غلام محمد طرزی، ابراهیم عربت و سید خواردین مجذون.

امیر حبیب الله خان در سال ۱۹۰۲ م به ایامش خاطر و طبق وصیت پدر بر تخت شاهی افغانستان جلوس نمود. امیر در بخارا متولد شده و دروران سیاوت خود را زیر نظر استادان جیزب آن دیار سپاهی کرد و بود.

وی شخص فهمیده و دانایی بود: نسبت به شاهان پیشین، توجیه بشتری به علم و ادب اشت و خواهان افغانستان را فرهنگی بود. از کارهای مهم و درخور اهمیت او تأسیس مکتب حبیبی در سال ۱۹۰۲ م بود. این مکتب جایگاه اولین هسته روش‌نگرانی در افغانستان شد و در سال ۱۹۱۱ م محل تجمع آزادیخواهان بود و سپس در عمل به یک مژک

۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰

۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

- در این جدول، نشرات دوران مقاومت به طور اجمالی معرفی شده‌اند:
- شماره / اسم نشریه / صاحب امتیاز / مدیر مسئول / سال تأسیس / محل انتشار / زبان / نوعیت جاپ
 - ۱ / آرمان مجاهد / اتحادیه شمال / کمیته فرهنگی / ۱۹۸۲ / پیشاور / فارسی داشتو /
 - ۲ / آزادی / انجمن آزادی / افغانستان / ۱۹۸۹ / تاروی والکس / فارسی و پشتون / ماهنامه /
 - ۳ / آینه صحت / اتحادیه دوکتووان / کمیته فرهنگی / ۱۹۸۶ / فارسی و پشتون / نامنظم /
 - ۴ / اتفاق افغان / شورای اسلامی افغان‌های مهاجر / ۱۹۷۹ / امریکا / فارسی و پشتون / ماهنامه /
 - ۵ / اخلاص / هفت اسلامی افغانستان / زاهد احمدزی / ۱۹۸۶ / پیشاور / فارسی و پشتون / ماهنامه /
 - ۶ / اخوت / اجتماع مصلحان / ۱۹۸۴ / پیشاور / فارسی و پشتون / ماهنامه /
 - ۷ / ارشاد / انجمن اسلامی افغان‌های مسلمان / ۱۹۸۱ / آلمان / فارسی / ماهنامه /
 - ۸ / استقامت / حرکت اسلامی / کمیته فرهنگی / ۱۹۷۸ / تهران / فارسی / ماهنامه /
 - ۹ / استقلال / حزب رستاخیز / افغانستان / ۱۹۷۹ / پیشاور / فارسی و پشتون / ماهنامه /
 - ۱۰ / افغان یهداد / شورای تفاهم / صباح الدین کشکس / ۱۹۸۷ / پیشاور / فارسی و پشتون / ماهنامه /
 - ۱۱ / افغانستان آزاد / اتحادیه دموکراتیک افغان‌های وطن دوست / ۱۹۸۷ / امریکا / فارسی و پشتون / ماهنامه /
 - ۱۲ / افغانستان آزاد / اتحادیه مصلحین امریکا / ۱۹۸۳ / امریکا / فارسی و پشتون / ماهنامه /
 - ۱۳ / افغانستان آزاد / اتحادیه مصلحین / ۱۹۸۱ / پیشاور / فارسی و پشتون / ماهنامه /
 - ۱۴ / افغانستان / اطاعت‌مند مرکز / سیده‌الدین مجرح / ۱۹۸۰ / پیشاور / فارسی / ماهنامه /
 - ۱۵ / افغانستان در مطبوعات جهان / انجمن ترجمه کتاب الجهاد / سیدمحمد / ۱۹۸۶ / پیشاور / فارسی و پشتون / افغانستان در مطبوعات جهان
 - ۱۶ / افغانستان / مهاجرین مسلمان / ۱۹۹۰ / پیشاور / فارسی و پشتون / ماهنامه /
 - ۱۷ / افغان مجاهد / مرکز اطلاعاتی مجاهدین / ۱۹۸۰ / پیشاور / فارسی و پشتون / ماهنامه /
 - ۱۸ / افغان ملت / شورای فرهنگی ولایت بروان / ۱۹۸۰ / هند / فارسی / ماهنامه /
 - ۱۹ / الیان / اتحاد افغان‌های کوتنه / ۱۹۸۷ / ایشوار / فارسی و پشتون / ماهنامه /
 - ۲۰ / الیان المرسوم / صدای خط اسلام اصیل / خط اسلام اصیل / پیشاور / عربی / ماهنامه /
 - ۲۱ / التفسیر العالم / اتحاد هفتگانه / عبدالله تارش / ۱۹۸۳ / پیشاور / عربی / سه ماهه / ماهنامه /

پاپی

۱۹۸۷

پاپی

